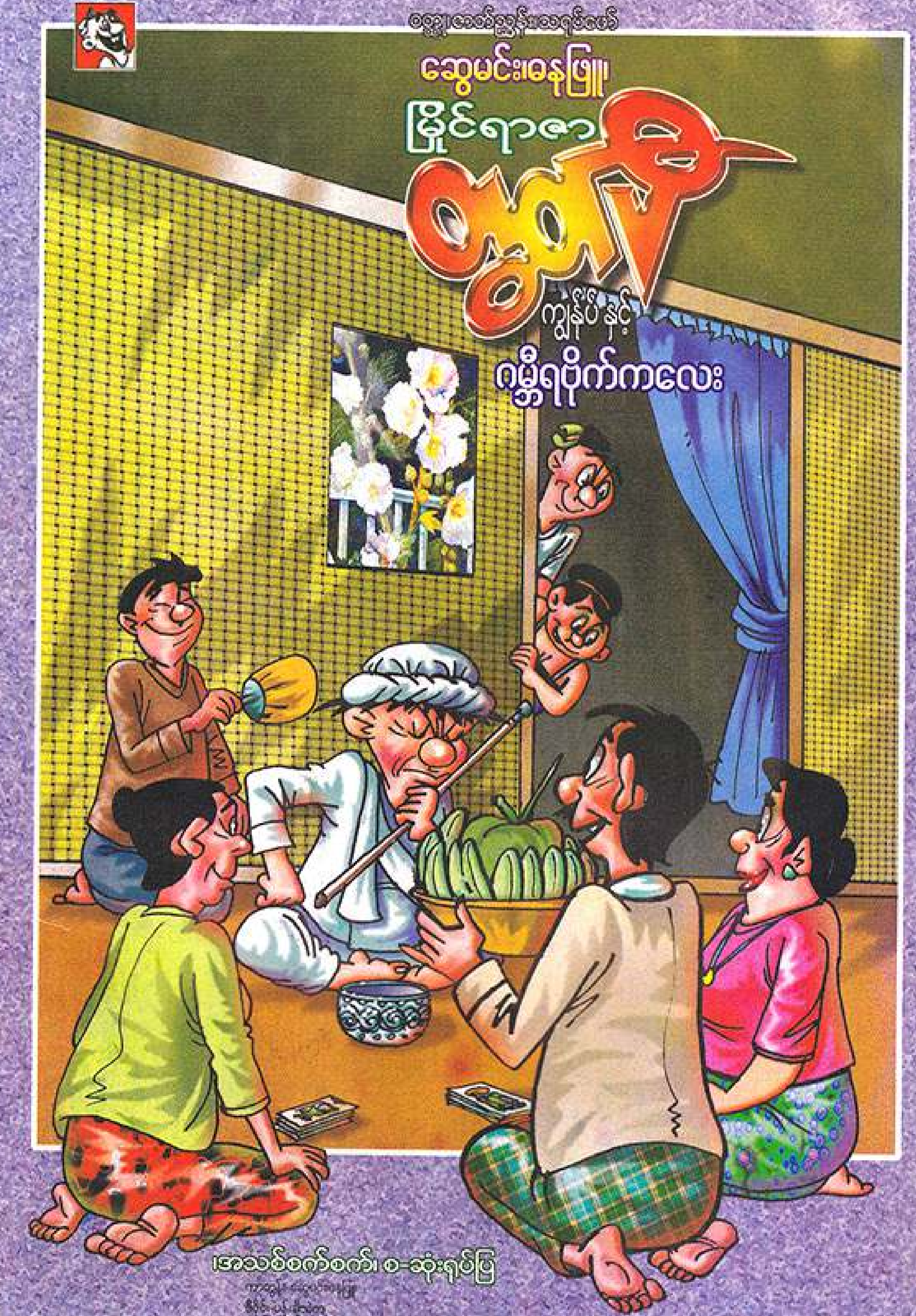
ဆွေမင်းမေနုဖြူ၊
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ်နှင့်
ဂမ္ဘီရပိုက်ကလေး
အေးသစ်စက်စက်၊ စ-ဆုံးရုပ်ပြ

အခန်း (၁)   လူမိုက်ကြီးစောတင်မောင်နှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်

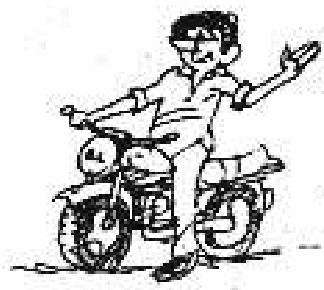

ယခုမူထိုသို့မဟုတ်တော့ပါချေ။
နံနက်ခင်းမိုးခင်း၍ နေရောင်ခြည်
နုနုလေးများ..စတင်ပေါ်လာသည်
နှင့်..ပထမဦးဆုံးကြားရသည့်
အသံများကား...
ဘရော...
ဘရီး...
ဝေါ.. ဝေါ..
နားစည်ကိုဖြန်းဖြန်းကွဲနေ
အောင်ညံလှသည့်..ဆိုင်ကယ်
သံများသာတည်း။
အမေကား..ငါးပိရေကျို
ဝယ်ခိုင်းလို့ဗျ..ခင်များ
က..ဘယ်ကလာတာလဲ..
မနက်ခင်း
လေရှူပြီး
ပြန်လာတာ..
ဆိုင်ကယ်တီထွင်တဲ့
လူကို..နရင်းအုပ်ချင်
လုပ်တာနော်..
လူကလေး..မောင်မင်း..
ကျွန်ုပ်..လမ်းလျှောက်ရမှာ
ပျင်းလို့..ထွင်ခဲ့မိတာကိုအများ
ကြီး..တောင်းပန်ပါတယ်..
၂

မြို့ပြ၏ အငွေ့အသက်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ တောကြိုအုံကြားသို့ကူးစက်နှုန်း မြန်စွာဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ချေတော့၏။
ခက်ဘီးလိုနင်းစရာ မလိုဘူး..သော့ဖွင့် လိုက်တာနဲ့..ဝူးခနဲ့ ထွက်သွားတာ..
လယ်ထွန်းသွားလည်းဆိုင်ကယ်၊ ကောက်လှိုင်းသယ်လည်း ဆိုင်ကယ်..
ဟိုနား..ဒီနား သွားလည်း ဆိုင်ကယ်..တစ်ရွာနှင့် တစ်ရွာကူးသန်းရောင်း ဝယ်ရေးလည်းဆိုင်ကယ်။
ဒီလူတွေ..ပေါမှ ချောက်တက်သေး ရဲ့လား..ဟ
လူပျို၊ အပျိုလှည့်လည်ဆိုင်ကယ်နှင့်။
ပုဆွဲ..ကိုမြင့်တာနဲ့ကိုယ်ရင် ခုန်သံက..ဆိုင်ကယ်အင်ဂျင်သံ ကိုဖုံးသွားတာပါ..
ဆိုင်ကယ်ကား၊ မျက်စိ နောက်လောက်အောင် အသုံးဝင်လှချေပါ၏။
သီချင်းတောင် ပြောင်းဆိုရတော့ မယ်ဗျို့..

ဟာ လှည်းလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်..ဖုန်လုံးကြီးတွေ.မဟုတ်တော့ဘူး...ရွာလမ်းတစ်လျှောက် ဟာ ဆိုင်ကယ်..ဖုန်လုံးတွေချည်းဖြစ်နေပြီ..
ထင်သားပဲ ပုံစံက..အသံ ကောင်းမယ့် ပုံမှ မဟုတ်တာ..
ဆိုင်ကယ်စီးနှင့် သူကား၊ ရွာ၌မျက်နှာပန်းလှချေ၏။ တိဗ္ဗိ အပေါ်ကေ..အောက်စက်အသစ်စက်စက်လောက်သာရှေး ရှိသော..ဆိုင်ကယ်ကိုရွာမှ လူတော်တော်များများ..ဝယ် စီးနိုင်ကြ၏။
ကောက်စိုက်သွားသော..လှရိုတို့လို..လယ်သူမများပင်..ဆိုင်ကယ်နှင့်ဖြစ်နေချေပြီ။
ခြေချင်သွားရမှာ ရှက်စရာကြီး..
ဘေးကိုနော်..ဘေးကို ဝင်တိုက်မိရင်..ကြံတိုင်း..မှာတော့..တိုက်တဲ့သူက အမှန်၊ အတိုက်ခံရတဲ့ သူက..အမှားပဲနော်..

ထိုသို့..ရုတ္တင်ကျယ်လုပ်နေသော..ဆိုင်ကယ်တွေကိုကြည့်၍၊ ကျွန်ုပ်မှာ အမြင်ကတ်လှန်းလှချေ၏။
ငါ့ကိုသာတိုက်ကြည့် ဆိုင်ကယ်ကို တစ်စစီ အရေခွံ ခွာပစ်မယ်...
ကျွန်ုပ်ကသာ..ဆိုင်ကယ်တွေကိုမြင်ပြင်းကပ်နေသော်လည်း၊ဆိုင်ကယ်မြင်လျှင်အသာငမ်းငမ်းတက်သဘောကျနေသူကား..ဗိုလ်ကလေးတည်း။
ဟ..စီးသွားတာ..ကြည့်ကောင်းလှချည်လား..
ဆရာတွတ်ရယ်..ဆရာတွတ်နဲ့ မမမျှင်ကို..ဆိုင်ကယ်ဝယ်ပေးဖို့မပူရရင်...ဘယ်သူ့ကိုပူရမှာလဲ..ပြောပါဦး...
ဒီမှာ..ဗိုက်ကလေး.. ဆိုင်ကယ်ဝယ်ပေးဖို့နေနေသာသာ..မနက်ဘာရိုတ်ဖတ်နဲ့ ညာ..ဒင်နာကိုမပြတ်အောင် ပန်တီးနေရတာ..မင်း.အသိပဲ.

ကျွန်ုပ်မှာ..တပည့်ကြီးဗိုက်ကလေး
ကိုကြည့်၍စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။
ဆိုင်ကယ်လိုချင် လိုက်တာနော်...
ကျွန်ုပ်ဝယ်ပေးချင်သော်လည်း
ငွေပိုငွေလျှံဆို၍..တစ်ခါတစ်လေ
နေထိုင်မကောင်း၍ ပါရာစီတမော
လေးပင်..ဝယ်သောက်စရာမရှိ၊
ကွမ်းရွက်ပုံဆေးက.. အခွမ်းပြေလို့ကောင်း..
တစ်နေ့နံနက်..ကျွန်ုပ်အိမ်ရှေ့သို့
လှန်ချာမှဆိုးဝါးဆူညံလှ
သောစက်သံနှင့် အတူ..ဆိုင်
ကယ်အပေါင်းတစ်စီးရောက်
ရှိလာချေသည်။
အိမ်ရှေ့ကိုကြည့်လိုက်
သည့်အခါ။
ဖုံး ဖုံး ဖုံး
စက်သံကို အများကြား အောင်မသတ် သေးဘူး
ဆိုင်ကယ်ပေါ်၌ နေကာမျက်မှန်
ကို..အကျအနတပ်၍ ဓာတ်ရှင်
မင်းသားစတိုင်ဖမ်းလာသူကား
လူပျိုကြီး ခေါတင်မောင်ပင်
တည်း။
ဘုရား... ဘုရား...

လူပျိုကြီးသည်..မျက်မှန်ကို..ဟန်ပါပါချွတ်၍..ဗိုလ်ကလေးကို ကြည့်လိုက်သည်။
မင်းဘယ်က လာတာလဲ..
ငါလား..ဒွေးလှတို့အိမ်က ပြန်လာတာ..ကောက်ညှင်း တစ်မီးလိုလို့..သွားသယ် ပေးလိုက်ရသေးတယ်.. ဟဲ..ဟဲ..
ဒီကောင်နဲ့သိပ် မလိုက်ဘူး.ငါနဲ့ သာဆို..ဟင်း..
ဗိုလ်ကလေးကား..ခေါကြီး ကိုအားကျသောမျက်လုံး ဖြင့်ကြည့်နေမှန်း..ကျွန်ုပ် ကောင်းကောင်းသိချေ၏။
ဟား..ဟား..
ခေါကြီး..မင်းကဘယ်တုံးက ဒီဆိုင်ကယ်ကြီး..ဝယ် လိုက်တာလဲ..
ဟဲဟဲ..မနေ့က လေကွာ..

မြိုင်သာက..ဆိုင်ကယ်ပြင်တဲ့
ကိုဘတုတ်က..ဆိုင်ကယ်အဟောင်း
တစ်စီးဈေးသက်သက်သာသာနဲ့
ရမယ်ဆိုလို့..သွားကြည့်ပြီး
ကြိုက်တာနဲ့တစ်ခါတည်း
ဝယ်လိုက်တာလေ..
နေပါဦး..မင်းက..
ဘယ်က..ပိုက်ဆံရ
လာလို့လဲ..
ဟဲ..ဟဲ..မာတာ
မိခင်ကြီး..ဝယ်ပေး
တာလေ..
တကြားပါ
မင်းအမေကကော..ပိုက်ဆံ
ဘယ်ကရလဲ..
အိမ်တစ်ခြမ်းပေါင်ပြီး
ဝယ်ပေးလိုက်တာလေ
ဟဲ..ဟဲ..

ကောင်းပြီ..ကောင်းပြီ..
ကျွန်ုပ်..လူပျိုကြီးဆံကေသာကို နားထောင်ကာ..အီလယ်လယ်ကြီး ဖြစ်သွားရချေသည်။
ဟာ ဆရာတွတ်ကို..ငါလည်း ဒီလို..ပူဆာရင်ရမှာပဲ..
အကယ်၍များ၊ ဗိုက်ကလေးက ကျွန်ုပ်ကိုအိမ်တစ်ခြမ်းပေါင် နိုင်းလျှင်..ကျွန်ုပ်မည်သို့လုပ် ရပါမည်နည်း။
ဆရာတွတ်နဲ့ မခွဲချင်ဘူး
ကဲ..ဆရာတွတ်ရော ဗိုက်လေးလေးရော ဆိုင်ကယ်တစ်ပတ်လောက် လိုက်စီးကြည့်ပါလား...
ဟာ..နေ..နေပါစေ မင်းသူငယ်ချင်းသာခေါ်သွား ကျွန်ုပ်တော့..မလိုက်တော့ဘူး တော်တော်ကြာ..တောထဲ သွားရတော့မှာ..

ရပါတယ်..ဆရာတွတ်ရဲ့
တောထဲအထိ..ဆိုင်ကယ်နဲ့
လိုက်ပို့ပါ့မယ်..

ဟာ..မဟုတ်
တာ.
ဆရာတွတ်ရာ..
ဦးကောင်အပြောကြီး
နေတာ..တောထဲအထိ
ပို့မယ်ဆိုလည်း..လိုက်
ပို့ခဲ့ပေါ့..ခြေညောင်း
တောင်..သက်သာ
သေးသဗျ..

ခေါင်မောင်ကား
သူ..ဆိုင်ကယ်စီးကျွမ်း
ကျင်ပုံကို အစွမ်းပြချင်
နေပုံသည်။

နေပါဦး မင်းဆိုင်ကယ်က..သုံးယောက်
စီးလို့ရပါ့မလား..
ဟဲ..ဟဲ..လေးယောက်တောင်
စီးလို့ရပါတယ်ဗျ...

အမှန်တကယ်ဝန်ခံရလျှင်....ကျွန်ုပ်
တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ်....ဆိုင်ကယ်
မစီးဘူးခဲ့ချေ....
နေဦးကွာ ငါ့သေနတ်
သွားယူဦးမယ်
သူလည်း
စိတ်ပါ
သွားပြီ
ကျွန်ုပ်မှာ အိမ်ပေါ်သို့တက်
လက်ခွဲတော်နှစ်လုံးပြူး
သေနတ်ကို ယူလိုက်သည်...
ထိန်...ထိန်
ကဲ..သွားလို့ရပြီ
ခေါက်ကြီး...
ခေါင်မောင်ကား....သူ့ဆိုင်ကယ်ကို
စက်နှိုးလိုက်သည်....စက်သံ ကားဆိုး
ဝါးလှချေ၏....
ဖုံ..ထိန်း ထိန်း
ဖေါင်း..ဖောင်း
ဒိန်း..ဒိုင်
ဖောင်း..ဖောင်း
ကဲ.....ဗိုက်ကလေးတက်
ပြီးရင်ဆရာတွတ်တက်
တစ်ယောက်ခါး ကိုတစ်ယောက်
ဖက်ထား....တစ်ခါတည်း
ရှိုးမတောထဲ.....တန်းမောင်း
မယ်.....
အာဟွတ်...ဟွတ်...
၁၁

ခေါတင်မောင်ကားဆိုင်ကယ်ဘယ်တုန်းကစီးတတ်သွားသည်မသိ
စထွက်လိုက်သည်နှင့် ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးနှင့်ပနောင့်နှင့်နောက်
မှဆောင့်ကန်သလို....ဝေါခနဲ ထွက်သွားချေတော့သည်..
ဘုရား....ဘုရား ငါတော့.....လိုက် လာတာမှားပြီ....
ခေါတင်မောင်၏ဆိုင်ကယ် အရှိန်နှုန်းကားကြောက်ခမန်း လိုလိုပင်တည်း....
၁၂
အိုးမားကွဲ ပါပြီဗျ....
နိုင်လွန်ကတ္တရာလမ်းမဟုတ်သော မြေကြီးလမ်းမှန်းမသိ၍များ မောင်းနေရော့သလား....

ဆိုင်ကယ်ကို တစ်ဖက်ကမောင်း ရင်းလမ်းသွား လမ်းလာများ ကိုနှုတ်ဆက်ရတာလည်းအမော..
ဟေး....ကိုညိုကြီး နေကောင်းတယ်နော်...
ဦးလေးခံရေ ညကျမှလာခဲ့မယ် နော်......
ဟေ့.....ခင်ဌေးရီ နင်က...လှလာတယ် အမေတို့ ရောနေကောင်း ရဲ့လား....
သေနာကြီး ဆိုင်ကယ် မှောက်ပါစေတော်.....
ကျွန်ုပ်မှာ ခေါတင်မောင်နှုတ်ဆက် နေသောသူများအားမကြည့်အား...

မျက်လုံးကို စုံမှိတ်၍ ပုန်လုံးကြီးများ၏ဒဏ်....ဆူညံနေသော
စက်ဒဏ် ကို အံကြိတ်ခံရင်း....မပြုတ်ကျစေဖို့.....အဘော်ကြီး
အားဆိုက်နေရချေ၏....
ရွာကိုကျော်၍....ကျွန်ုပ်၏
တောလမ်းခရီးကားစချေပြီ...
ဆရာတွတ်တို့.....မြဲမြဲသာ
ကိုင်ထားကြနော်....
ထိုအချိန်မှစ၍ခေါကြီး၏
ဆိုင်ကယ်အစွမ်းကား အံ့မခန်း
တွေ့ရချေတော့သည်....

တောလမ်းခရီးကား ပြေပြစ်
သောလမ်းမဟုတ်...
သို့သော်....ခေါင်ကြီး၏ဆိုင်ကယ်ကား
ဂရုစိုက်ပုံမရပါချေ.....
ကျုပ်ကို
ဂရုမစိုက်တာက
ခင်ဗျားလူဗျ...
တပုန်းပုန်း....တဒိုင်းဒိုင်းခေါက်သံဖြင့်
သစ်ပင်များအကြား ချုံနွယ်များကြား
မှအုံ့မခန်းဖြတ်သန်းနေပေ၏....
ဤသို့ဖြင့်ပင် အတန်ငယ်
နက်သော.....ရိုးမအတွင်းသို့
ပင်ရောက်ရှိလာချေပြီ....

သို့သော်.....ကျွန်ုပ်အော်သံကို မောင်းကောင်းကောင်းနှင့် မောင်းနေသော ခေါကြီး ကားမကြားပါချေ...
ခေါကြီး .. ရပြီကော..
ဟန်ကျလှပေစွ၊တောနက် သော ဤနေရာကိုရောက် မှ...ရွာမှတစ်နာရီကျော် ကျော်လျှောက်ရသည်။ ။ အခုတော့...ဆယ့်ငါးမိနစ် နှင့်ရောက်ချေပြီ....
ကောင်းတယ်ကွာ...မြန်မြန် ဆန်ဆန်ရောက်တော့...မြန်မြန် ဆန်ဆန်...တောပစ်ရတာ ပေါ့....
ဗိုး....အမေပေးတဲ့ အသက်လေး ကျန်သေး လို့တော်ပါသေးရဲ့ ခေါကြီးရယ်
ဒကား..ကျွတ်..ကျွတ်..
၁၉

ဗိုက်ကလေးကား...ခါးကိုပိ၍ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှဆင်းလာပြီး...
ဆရာတွတ်ကတော့ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပစ်ဖို့သာ ပြောနေတာ....
ဦးဆိုင်ကယ်အသံ.....ဆူဆူ ညံညံနဲ့...ဘယ်တောကောင်က ရှိပါတော့မလဲ.....လန့်ပြေး ကုန်ရောပေါ့.....
ဗိုက်ကလေး စကားက...မှန် နေပြန်သည်....
ဒါတော့...ကျွန်တော့် အပြစ်မဟုတ်ဘူး နော်
တောထဲဝင်လာသည့် ဆူညံသောကော် သံကြောင့်....သားကောင်များလန့်ဖျပ် သွားကြမည်ကတော့အမှန်ပါတည်း...

သို့သော်....ဟန်ကိုယ့်ဗိုလ်ဆို
သည့်အတိုင်း
ဦးလောက်ဆူညံတာ
လေးကတော့ ရပါတယ်
တပည့်ကြီး
ကဲ....ခေါကြီး ဆိုင်ကယ်နဲ့
မင်း....ဦးနေရာကပဲစောင့်
နေတော့ သားကောင်တွေ
ဆိုင်ကယ်နဲ့ပဲပြန်သယ်သွား
မယ်....ရှုသတ်သာတာပေါ့...
အမယ်.....အပိုင်ကို
ပြောနေပါလား
ကျွန်ုပ်က....ပြောပြောဆိုဆို
ဗိုက်ကလေးကိုခေါ်ကာ
သားကောင်နောက်သို့
လိုက်ဟန်ပြင်စဉ်....
နေ....နေဦးလေ
ဆရာတွတ်....
ခေါကြီး.....ဆိုင်ကယ်ပေါ်က
အပြေးဆင်းလာပြီး..
ကျွန်တော်.....တစ်ယောက်တည်း
မနေရဲဘူးဗျ....ဟီး...ကျွန်တော်
ပါလိုက်မယ်....
၁၈

ဟေ.....ဘာဖြစ်ပါလိမ့်မလဲ ခေါက်ကြီးရဲ့...
မင်းဆိုင်ကယ်ရှုံးသွားရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ....
ဟာ....ဒီလောက်တောကြီးထဲ ဘယ်သူက.....လာခိုးမှာလဲ ဆရာတွတ်ရာ...
ပြီးတော့.....ခိုးပြီးတော့လည်း.....ကျွန်တော်တို့လို ဆိုင်ကယ်ရော....မောင်းတတ်သူရှိပါ့မလား...
အံမယ်....ကြွားတားတားနဲ့.....ဘီးကိုကိုက်ဖောက်လိုက်ရ
ပြောရမလားကွ ရွာမှာ..ဆိုင်ကယ်ဈေးက ဒီလောက်ကောင်းနေတာ..